

ແຜນການສອນ

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 30 ພຶສພາ 2010 (05-30-2010)

ຈາກມື້ນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ:

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: (ເພງສັຣເສີນ 51:6-10; ຍອດເພງ 2:15; ກິຈການ 18:24-26; ໂຣມ 16:3-5ກ)

ເປົ້າໝາຍຂອງບົດຮຽນ:

ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນກ່ຽວກັບທິນທາງຕ່າງ ທີ່ສາມີ-ພັລຍາ ສາມາດສ້າງພື້ນຖານເພື່ອການເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນສາຍສຳພັນຂອງຊີວິດແຕ່ງງານ.

ຄວາມສຳຄັນຂອງບົດຮຽນ:

ບົດຮຽນນີ້ ມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍ ເພາະວ່າມີຄູ່ແຕ່ງງານເປັນຈຳນວນຫລາຍທີ່ມີບັນຫາ. ມີຫລາຍຄູ່ກຳລັງມຸ້ງສູ່ການຢ່າຮ້າງ ຖ້າວ່າບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ. ມີຄູ່ແຕ່ງງານຫລາຍຄູ່ທີ່ບໍ່ຢ່າຮ້າງ ແລະຍັງຢູ່ຮ່ວມກັນ ຢູ່ໃຕ້ສາຍຄາດງວກັນ ຂໍ້ຂັດແຍ້ງ, ຄວາມເມີນເສີຍ, ແລະຂາດການແບ່ງປັນຈຸດໝາຍປາຍທາງ ນີ້ເປັນພຽງ 2-3 ຢ່າງທີ່ຂາດການເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນ ທີ່ເຮັດໃຫ້ສາມີ ແລະພັລຍາຂາດຈາກການມີປະສິບການ ໃນຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນຊີວິດແຕ່ງງານ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ:

ບົດຮຽນນີ້ສາມາດຊ່ວຍຜູ້ທີ່ເຖິງກະສຽນ ໃນການສ້າງພື້ນຖານ ສຳລັບການມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈ, ການເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນສາຍສັມພັນຂອງຊີວິດແຕ່ງງານ.

ການຈັດຕຽມ ແລະແຜນການສອນຂອງຄຽງ:

1. ອະທິຖານຂໍການຊົງນຳຈາກພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ກ່ອນສິ່ງອື່ນໝົດ.
2. ສຶກສາຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ຈະໃຊ້ໃນບົດຮຽນນີ້.
3. ຖາມລົ້ມຄວາມຊົງຈຳຂອງນັກຮຽນໃນບົດຮຽນອາທິດແລ້ວນີ້.
4. ອ່ານ ແຜນການສອນ ໝາຍບ່ອນສຳຄັນ, ປັບປຸງ, ແກ້ໄຂ, ຈົດບັນທຶກ ແລະ ອື່ນໆ.....
5. ແຈກຢາຍບົດຮຽນໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນ

ແນະນຳ:

- ເວລາປຸກເຮືອນນັ້ນແມ່ນສ່ວນປະກອບອັນໃດທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ?
- ມີສິ່ງນຶ່ງທີ່ຈຳເປັນ ແລະສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງການສ້າງບ້ານທີ່ເໝາະສົມ ໃນການປູພື້ນຖານໃຫ້ພື້ນແກ່ນ ຖ້າຫາກພື້ນຖານມີບ່ອນຜິດພາດ, ທັງໝົດຈະໃຊ້ການບໍ່ໄດ້. ໃນການຈັດຕຽມການແຕ່ງງານດ້ວຍເຊັ່ນດຽວກັນ. ຖ້າພື້ນຖານການແຕ່ງງານບໍ່ຖືກຕ້ອງ ບໍ່ກໍຕັ້ງຢູ່ໃນພື້ນຖານຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຊີວິດການແຕ່ງງານຈະບໍ່ພື້ນຄົງ.

1. ສາຣະພາບ ແລະ ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່: (ພສສ 51:6-10)

- ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ນຶ່ງອາສາສັກກອ່ານ ພຣະທັມ ເພງສັຣເສີນ 51:6-10
- ກະສັດດາວິດເປັນຕົວຢ່າງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຂອບເຂດ ທີ່ຖືກຕ້ອງເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະອົງ.
- ສເນີໃຫ້ນັກຮຽນບອກເຖິງຄວາມສໍາຄັນ ແລະຄວາມສາມາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ໃຫ້ອະພິຍ ເພື່ອໃຫ້ທົ່ວໃຈຂອງພວກເຮົາຂາວສະອາດ. ການຍອມຮັບເໝືອນກັບວ່າເປັນການເອົາໃຈໃສ່ໃນການໃຫ້ອະພິຍທີ່ຄູ່ສົມຣິດມີຄວາມຕ້ອງການນັ້ນມີຄວາມສໍາຄັນແນວໃດ?
- ໃນຖານະເປັນຄຣິສຕຽນນັ້ນ, ມັນເປັນໄປໄດ້ບໍ່ທີ່ຈະສູນເສັງຄວາມລອດພື້ນເພາະຍອມຈໍານົນຕໍ່ບາບ?
- ຖ້າຫາກພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງອະພິຍຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາ ແລະໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສັມພັນອັນຖືກຕ້ອງກັບພຣະອົງ, ເຮັດແນວໃດພວກເຮົາຈຶ່ງຈະສາມາດໃຫ້ອະພິຍແກ່ຄູ່ສົມຣິດຂອງພວກເຮົາໄດ້?
- ພວກເຮົາຕ້ອງຍິນຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພວກທົ່ວໃຈຂອງພວກເຮົາສະອາດ. ແລະພວກເຮົາກໍເຊັ່ນດຽວກັນ ຕ້ອງການໃຫ້ພຣະເຈົ້ານໍາທາງຊີວິດການແຕ່ງງານຂອງພວກເຮົາໃຫ້ເປັນທີ່ຖວາຍກຽດແດ່ພຣະອົງ.

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະຄັມພິ: (ພສສ 51:6-10)

1. ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ພິຈາຣະນາເບິ່ງການທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອທີ່ເປັນການບໍ່ໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະພິຍ, ເຊັ່ນການປະຕິເສດ, ການບໍ່ທໍາຕາມ, ການຕົວະ, ການເມີນເສີຍຕໍ່ການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ຫລືສັນຍາໃນການແຕ່ງງານຂອງພວກເຮົາແລ້ວບໍ່ປະຕິບັດຕາມ?
2. ຖ້າຫາກເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ ຄູ່ສົມຣິດສົມຄວນໃຫ້ໂອກາດຄັ້ງທີສອງໄດ້ບໍ່?
3. ເປັນຫຍັງ ການທີ່ໃຫ້ອະພິຍຄົນອື່ນຈຶ່ງເປັນການຍາກແທ້, ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ອະພິຍຈະບໍ່ເປັນຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຄວາມລອດພື້ນຂອງພວກເຮົາບໍ່?
4. ເຮັດແນວໃດຈຶ່ງຈະໃຫ້ຄູ່ສົມຣິດໃໝ່ຫລືເວັ້ນຈາກການຫລັ່ງນໍ້າຕາໃນຊີວິດສົມຣິດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້?

2. ຈົ່ງຈັບພວກໝາຈອກນ້ອຍ: (ຍອດເພງ 2:15)

- ໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ນຶ່ງອາສາສັກກອ່ານ ພຣະທັມ ຍອດເພງ 2:15
- ສິນທະນາເຣື່ອງ ຕິດທຸຣະການງານຫລາຍເຮັດໃຫ້ຊີວິດແຕ່ງງານເຈັບປວດໄດ້.
- ໃນຄວາມກົດດັນຂອງວຽກງານ, ການເງິນ, ແລະຂໍ້ຜູກມັດຕ່າງໆໃນຄອບຄົວ, ແລະໝາຈອກນ້ອຍໄດ້ພາກັນແລ່ນເຂົ້າມາສ້າງຄວາມຮຸນແຮງແຜງຣິດຢູ່ໃນຊີວິດສົມຣິດຂອງພວກເຮົາ.
- ແມ່ນຫຍັງທີ່ເພີ່ມຄວາມກົດດັນໃນຊີວິດສົມຣິດຂອງທ່ານ?

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະຄັມພິ: (ຍອດເພງ 2:15)

1. ສວນອະງຸ່ນ ແລະໝາຈອກນ້ອຍໝາຍເຖິງຫຍັງ?
2. ຊາໂລໂມນກໍາລັງສອນເຣື່ອງຫຍັງແກ່ຜູ້ທີ່ອ່ານ?
3. ໃນໂລກທີ່ພວກເຮົາຢູ່ນີ້, ໝາຈອກນ້ອຍໄດ້ທໍາຮ້າຍຊີວິດສົມຣິດຂອງພວກເຮົານັ້ນແມ່ນຫຍັງ?
4. ພວກເຮົາຈະສາມາດປ້ອງກັນໝາຈອກນ້ອຍບໍ່ໃຫ້ມັນທໍາລາຍພື້ນຖານການແຕ່ງງານຂອງພວກເຮົາໄດ້ແນວໃດ?

3. ຕິດພັນຝ່າຍວິນຍານ: (ກິຈການ 18:24-26; ໂຣມ 16:3-5ກ)

- ໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ນຶ່ງອາສາສັກອ່ານ ພຣະທັມ ກິຈການ 18:24-26; ແລະໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ໂຣມ 16:3-5ກ
- ຕົວຢ່າງການຊ່ອຍເຫລືອຮ່ວມກັນຂອງອາກິລາ ແລະປີຊະກິລາທີ່ເປັນການຍິ່ງຍືນໃນການຮັບໃຊ້. ພ້ອມໃຈກັນ ຈະເຮັດໃຫ້ຊີວິດສົມຣິດຂອງທ່ານເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ.
- ໃນທາງໃດແດ່ທີ່ທ່ານໄດ້ພຍາຍາມເຮັດ ເພື່ອໃຫ້ຈະເຣີນເຕີບໂຕຂຶ້ນທາງຝ່າຍຈິດວິນຍານພ້ອມກັນກັບຄູ່ສົມຣິດຂອງທ່ານ?
- ອາກິລາ ແລະປີຊະກິລາໄດ້ ອະທິບາຍ ຫົນທາງທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ລາວ
- ກາຣີ ສມໍລີ ເປັນປຶ້ມສັນຍາການແຕ່ງງານ (ແສງສວ່າງຂ່າວປະເສີດທົ່ວໄປ; ຊຶ່ງຈິດຈໍ່ໃສ່ຄອບຄົວ) ທີ່ໃຫ້ຝັກຝົນແລະເປັນຫົນທາງທີ່ເອົາມາໃຊ້ ໃນຊີວິດແຕ່ງງານ. ຊຶ່ງມີຢູ່ 5 ຊ່ອງທາງທີ່ພວກເຮົາສາມາດເປີດປະຕູແຫ່ງຈິດວິນຍານຄື: ການເວົ້າຈາ, ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ, ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ແລະມີຄວາມໄຜ່ຜັນ.

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະຄໍາພີ: ກິຈການ18:24-26; ໂຣມ 16:3-5ກ

1. ເປັນດ້ວຍເຫດໃດຈຶ່ງມີຫລາຍຄູ່ສາມີ-ພັລຍາໄດ້ພາກັນມອງຂ້າມ ໃນການເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານເຂົ້າໃກ້ຊິດ ສນິດສນິມເປັນສິດທິພິເສດໃນຊີວິດສົມຣິດຂອງເຂົາເຈົ້າ?
2. ເປັນຫຍັງຈຶ່ງວ່າ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງຮັບໃຊ້ກັນຂອງປີຊະກິລາ ແລະອາກິລາຈຶ່ງມີຄວາມສໍາຄັນ?
3. ການຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັນ ເປັນການເສີມສ້າງຊີວິດການສົມຣິດມີປະສິດທິພາບດີຂຶ້ນຢ່າງໃດ?
4. ການຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັນເປັນການຊ່ອຍໃຫ້ຄູ່ສົມຣິດຈະເຣີນຂຶ້ນທາງດ້ານຈິດວິນຍານຢ່າງໃດ?
5. ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນຕົວຢ່າງຂອງການຮັບໃຊ້ທີ່ສາມາດເປັນຂໍ້ເຊື່ອມຕໍ່ເຂົ້າກັນຂອງຄູ່ສົມຣິດ?

ພຣະຄໍາພີແຫ່ງຄວາມຈິງ

- ໃນເມື່ອຄວາມເຈັບປວດລວດລ້າວເຂົ້າມາສູ່ຊີວິດການແຕ່ງງານ ເພາະຄວາມບາບຂອງຄູ່ສົມຣິດ, ຄຣິສຕຽນຄວນຈະຕົກລົງເອົາຄວາມຈໍາເປັນໃນຂັ້ນຕອນອັນໃດ ແລະຈະໃຫ້ອະພິຍຊຶ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ຄວາມສໍາພັນກັບຄືນມາ?
- ສະແດງເຖິງຈຸດຄວາມເຈັບປວດຂອງການສົມຣິດຂອງເຂົາເຈົ້າກ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະມີແຜເຂົ້າມາສູ່ບາດແຜ ຊຶ່ງຈະນໍາມາສູ່ຄວາມພິນາດຄວາມສັມພັນຊຶ່ງກັນແລະກັນນັ້ນເຂົາເຈົ້າຕ້ອງຊ່ອຍກັບແກ້ໄຂດ້ວຍສະຕິປັນຍາ.
- ໃນເມື່ອເຂົາເຈົ້າເອົາຕົວເຂົາເຈົ້າເຂົ້າມາຮັບໃຊ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮ່ວມກັນ, ເຂົາເຈົ້າຈະເລີ້ມມີຄວາມພາກພູມໃຈໃນລັກສະນະການອວຍພອນທີ່ເຂົ້າມາໃນຊີວິດສົມຣິດ ເຂົາເຈົ້າຈະສ້າງພື້ນຖານດ້ານຈິດວິນຍານທີ່ເຂັ້ມແຂງມາດຕະຖານເປັນຢ່າງດີ.

ອຸປຸຖຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsbj.org by JH